

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۳۱۳ روابط عمومی • صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۲۸۸

• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

• امام صادقی (۴):

نیکوکاری روزی را زیاد می کند.

سخن‌روز

کتاب الزهد، ص ۳۳

بازی فریبا کوثری

در سلمان فارسی قطعی شد؟

فریبا کوثری با اشاره به یادگاره برای بازی در سریال «سلمان فارسی» بیان کرد که در صورت قطعی شدن همکاری، این اتفاق احتمالاً برای سال آینده خواهد بود. این بازیگر ادامه داد: درباره سریال «سلمان» هم باید بگویم اگر قسمت باشد، حتماً حضور خواهم داشت. معتقد هستم اگر نقشی برای من نوشته شده باشد، تردید نکنید آن را بازی خواهم کرد اما اگر چنین نباشد، برای دیگران که در آن کار حضور دارند، آرزوی موفقیت دارم. / **مه‌ر**

بازی علی نصیریان

در فیلم جدید غنی‌زاده

بیست و نهمین جشنواره فیلم «شب‌های سیاه تالین» در کشور استونی فهرست فیلم‌های بخش رقابتی «انتخاب منتقدان» را با حضور یک فیلم محصول مشترک به کارگردانی همایون غنی‌زاده اعلام کرد. فیلم سینمایی «آه! چه روزهای خوشی بود!» ساخته همایون غنی‌زاده به عنوان محصول مشترک ایران، آمریکا، فرانسه و کانادا و با بازی علی نصیریان، پیمان معادی و نوید محمدزاده همراه است. / **ایسنا**

برگزاری دومین کنسرت پاییزه

ارکستر ملی با خوانندگی مختاباد

ارکستر موسیقی ملی ایران زیرمجموعه بنیاد فرهنگی هنری رودکی در دومین کنسرت پاییزه خود با عنوان «آن لحظه‌ها»، چهارشنبه و پنجشنبه (۷ و ۸ آبان ماه) ساعت ۲۱:۳۰ با رهبری همایون رحیمیان و خوانندگی عبدالحسین مختاباد در تالار وحدت روی صحنه می‌رود. قطعات این کنسرت روی اشعاری از شاعران نامدار فارسی همچون عراقی، مولانا، حافظ، محمد رضا شفیعی کدکنی و ساعد باقری آهنگسازی شده‌اند. / **ایران**

کنسرت‌ها با مجوز ارشاد به نتیجه رسیده است

مجوزهایی که برای برگزاری کنسرت‌ها دادیم به نتیجه رسیده است و مورد خاصی در یاد ندارم که مشکلی پیدا کرده باشد. در ادوار گذشته و سفر مقامات به ترکیه یکی از توافقات سفر این بود که سال فرهنگی ایران و ترکیه در سال ۲۰۲۵ برگزار شود اما به دلیل اتفاقات در سوریه و بحث‌هایی که پدید آمد موضوع به تأخیر افتاد اما اجرای موسیقی مشترک بین ایران و ترکیه در شب حافظ فرصتی فراهم کرد تا سال فرهنگی ۲۰۲۵ را با حافظ شروع کنیم. بازیگر بازداشت شده، شاکی خصوصی دارد و ما پیگیری خاصی نداریم. اگر شاکی مدعی العموم باشد طبیعتاً جاهای مرتبط ورود بهتری می‌توانند داشته باشند.

نقل قول

صحبت‌های سید عباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در حیات دولت به خبرنگاران درباره لغو کنسرت‌ها و بازداشت بازیگر مشهور

نگاهی به چهل و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران

خلاقیت، تنوع و یک دنیا جسارت

گزارش

محمد عرفان صدیقیان

گروه فرهنگی

جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران به ایستگاه چهل و دوم خود رسیده و حالا دیگر ارزش و اعتبار آن در عرصه جهانی نیز برای بسیاری از فیلمسازان آشکار شده است. درست چهار سال قبل بود که این رویداد مهم سینمایی توسط آکادمی اسکار مورد تأیید قرار گرفت و از آن پس

تاکنون، بهترین فیلم بخش بین‌الملل این جشنواره برای رقابت در مراسم سالانه به صورت مستقیم به آکادمی اسکار معرفی می‌شود. همین موضوع سبب شده در ادوار اخیر، تعداد فیلم‌های بین‌المللی ارسالی به این رویداد، به لحاظ شاخص‌های کمی و کیفی جهش قابل توجهی داشته باشد.

این رویداد به رویای جمعی مشترک بسیاری از فیلمسازان جوان تبدیل شده است؛ چراکه استقبال و مورد توجه قرار گرفتن آثار مختلف در این جشنواره، مسیری هموارتر برای ادامه فعالیت‌های سینمایی پیش روی فیلمسازان جوان قرار می‌دهد. در دولت سیزدهم و در دوران مدیریت مهدی آذرین‌دار در انجمن سینمای جوانان ایران، تأکید بسیاری بر لزوم ایجاد فضایی تازه در زمینه استفاده از لحن و بیان سینمایی به شکلی متفاوت صورت گرفت. همچنین با تأکید بر مقوله افزایش «ژانرهای» سینمایی در آثار حاضر در جشنواره، نوعی چندصدایی و تنوعی کم‌نظیر حاصل شد که نشانه‌های پررنگی از آن در جشنواره چهل و دوم به چشم می‌خورد. حالا و در چهل و دومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، رویکرد «خردمحوری و اندیشه‌ورزی» در کنار جست‌وجوگری، به عنوان شعار جشنواره مورد

طبق اعلام بهروز شعبی، مدیرعامل انجمن سینمای جوانان ایران و دبیر جشنواره چهل و دوم، در این دوره بیش از ۱۰ هزار فیلم کوتاه از ۱۴۵ کشور جهان به دبیرخانه این رویداد ارسال شده است که بیش از نیمی از این تعداد، متقاضی حضور در بخش فیلم‌های داستانی بوده‌اند. همچنین در میان آثار ارسالی، فیلم‌هایی به چشم می‌خورند که تجربه حضور در فستیوال‌های مهم و مطرح جهانی را داشته و حالا با تثبیت موقعیت و افزایش اعتبار این جشنواره، شانس خود را برای انتخاب در بخش بین‌الملل این رویداد امتحان کرده و مورد سنجش قرار داده‌اند.

جشنواره فیلم کوتاه تهران، بدون شک پویاترین اتفاق سینمایی کشور است و حضور چشمگیر علاقه‌مندان به فیلمسازی، کارشناسان، منتقدان و اهالی رسانه در خانه جشنواره، بر این موضوع صحه می‌گذارد. در سال‌های اخیر شرکت در بخش‌های مختلف

تأکید قرار گرفته است که نشانه‌های بازی از آن در بخش‌های مختلف جشنواره، نظیر موضوع‌های در نظر گرفته شده در تدوین کارگاه‌های آموزشی و همچنین ایده ناظر و مفاهیم بنیادین جاری در فیلم‌ها به چشم می‌خورد. جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، سال‌هاست برای عشاق سینما به میعادگاهی جذاب و هیجان‌انگیز تبدیل شده و حالا دیگر بیش از یک دهه است که ارزش و جایگاه این جشنواره در میان منتقدان و علاقه‌مندان جدی سینما، موقعیتی تثبیت شده پیدا کرده است. در سال‌های اخیر، این رویداد برای فیلمسازان جوان به سکوی پرتابی تبدیل شده و در هر دوره تعداد زیادی از کارگردانان جوان تلاش می‌کنند با حضور در این جشنواره، فضایی برای بروز استعداد و توانمندی‌های خود دست و پا کنند. سینمای بلند کشور، سال‌هاست که در چنبره موضوع‌ها و ساختارهای تکراری گرفتار شده و

در چهل و دومین بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، رویکرد «خردمحوری و اندیشه‌ورزی» در کنار جست‌وجوگری به عنوان شعار جشنواره مورد تأکید قرار گرفته است

«نوگرایی» به عنوان مقوله مهم عصر حاضر، راهی به عمده فیلم‌ها پیدا نمی‌کند. اما در مقابل، سینمای کوتاه سرشار از غافلگیری است و کارگردان‌های جوان‌تر با ایده‌های فرمی تازه و بهره‌گیری از رویکردهای روایی خلاقانه، در پی کشف گونه‌ای دیگر از لحن و بیان سینمایی هستند. به نظر می‌رسد در برگزاری جشنواره چهل و دوم رویکردهایی فکر شده و متناسب با اهداف جشنواره، یعنی کشف و پرورش استعدادهای جوان مورد توجه قرار گرفته است. به عنوان نمونه، در برگزاری کارگاه‌های تخصصی این دوره از جشنواره پرداختن به موضوعات بینارشته‌ای همچون پیوند میان «سینما»، «شعر» و «ادبیات» برنامہ‌ریزی شده است که در آن چهره‌های مطرحی همچون فرهاد توحیدی، مجید برزگر، رشید کاگوند، پویس شکرخواه و... حضور دارند. ضمن اینکه پنج نشست صمیمانه با حضور هنرجویان و هنرموزان هنرستان‌های هنری

و فیلمسازان فیلم اول در چهارچوب بخش «استعدادهای نو» طرح‌ریزی شده است که مباحث مطرح‌شده در آن، هنرموزان را با مبانی و اقبای علمی و عملی حضور مؤثر در سینما آشنا می‌کند. جشنواره چهل و دوم دارای بخش‌های مختلفی است. شاید جذاب‌ترین و پرمشاشگرتین بخش آن، مربوط به فیلم‌های مسابقه سینمای ایران باشد که در این دوره پذیرای ۵۷ فیلم است. ضمن اینکه در هر یک از بخش‌های فیلم‌های پویانمایی و فیلم‌های تجربی، ۲۰ اثر و در بخش مستند نیز ۲۱ اثر حضور دارند. در بخش استعدادهای نو یا فیلم‌های اول نیز ۲۹ اثر حاضر هستند که برخی از آنها به لحاظ لحن و بیان سینمایی و بهره‌گیری از زبان تصویر، دارای کیفیت بسیار مطلوب بوده و از ظهور فیلمسازان مستعد و آینده‌دار در سینمای کشور خبر می‌دهد. یکی از مهم‌ترین جذابیت‌های هر جشنواره،

مواجهه با فیلم‌هایی با سوزهای بکر و خلاقانه است؛ آثاری که با هوشمندی کارگردان و البته آشنایی او با المان‌ها و مختصات روایی، بصری و فرمی سینمای کوتاه، موفق می‌شوند نبض مخاطب را در دست گرفته و با شریک کردن تماشاگران خود در تجربه‌ای نو، مرزهای بیانی و تجربی سینما را گسترش دهند. در جشنواره چهل و دوم مضامین و سوزهای متفاوت، بکر و خلاقانه‌ای دستمایه ساخت آثار مختلف قرار گرفته است و فیلمسازان جوان در برخی موارد تلاش کرده‌اند دغدغه‌های روایی خود را با استفاده از دستور زبان سینما و در پیوند با ذهنیت شخصی خود تصویر کنند؛ آثار شاخصی که هر یک دارای ویژگی‌های خاص خود بوده و نیاز است هر چه بیشتر در بوته نقد و تحلیل قرار گیرند. در ادامه به برخی از مهم‌ترین و خلاقانه‌ترین آثار حاضر در چهل و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران می‌پردازیم.

«دریچه»

دست سینمای کوتاه از پرداختن به جنگ تحمیلی ۱۲ روزه به عنوان بستر و بهانه‌ای برای ساخت فیلم، خالی نمانده است. محمدابراهیم شهبازی در فیلم «دریچه» نگاهی متفاوت و البته خیال‌انگیز به حوادث جاری در پس‌زمینه این واقعه مهم تاریخ معاصر داشته است. در ساخت تازه شهبازی، همچون آثار پیشین او، ردپای تخیل و بهره‌گیری از زمینه‌های فانتزی به چشم می‌خورد. «دریچه»، موضوع‌های مختلفی را دستمایه خود قرار داده است؛ از پرداختن به تأثیر مخرب رسانه‌های خارجی در دامن زدن به ابعاد روانی جنگ تا مسأله تنهایی افرادی که خودخواسته ترجیح دادند زیر آتش جنگ، معنایی برای زندگی در شرایط عجیب و بحرانی پیدا کنند. فیلم‌نامه‌نویس موفق شده روایت مینیمال فیلم خود را توانان در طول و عرض گسترش دهد و به دور از رویکردهای استعاری و تمثیلی کلیشه‌ای و نخ‌ماند، بیانی دراماتیک برای اثر خود دست و پا کند.

«دریچه»، به زندگی پیرمردی تنها می‌پردازد که در روزهای موشک‌باران تهران، نمودی پویا از عشق و دلدادگی را به شکلی مجازی و غیرعینی تجربه می‌کند. در عین حال اتکا به رویکردها و المان‌های سینمایی سبب شده «دریچه» عمقی مثال‌زدنی پیدا کند. بهره‌گیری از ریتم پویا، موسیقی اثرگذار و روایتی متناسب با فیلم کوتاه، باعث شده تازه‌ترین محصول سازمان اوج، یک پیشنهاد مناسب به سینمای اسیر در چرخه تکرار این روزها باشد.

بنیان و خط اصلی روایی «خداحافظ آشغال» بر مبنای شخصیت مرکزی یک زن سالمند شکل گرفته و معضل تنهایی او را در سفری خیال‌انگیز و پرآمده از داستان‌های کهن شفاهی، به هم‌زیستی و در نهایت دوستی با موجودی خیالی سوق می‌دهد. ساخته تازه این دوبلر، دارای زمینه‌های نمادینی است که چگونگی اتصال آنها با موقعیت داستانی، نیاز به صرف زمانی در حد یک فیلم بلند داستانی دارد و به همین دلیل و با وجود ویژگی‌های پرشمار این اثر، «خداحافظ آشغال» برخلاف ساخته پیشین برادران ارک در سینمای کوتاه، به لحاظ منطق روایی از ظرفیت‌هایی همچون لزوم ایجاد در این مدیوم فاصله داشته و به نظر می‌رسد تولید آن در حکم ماکتی برای ساخت نسخه بلند به شمار می‌رود.

با وجود ضعف در شخصیت‌پردازی و کاستی‌هایی در خصوص نوع نزدیک شدن و همذات‌پنداری کاراکترها با یکدیگر، همچنان می‌توان «خداحافظ آشغال» را از فیلم‌های مهم جشنواره چهل و دوم دانست.

«خداحافظ آشغال»

بهمن و بهرام ارک از خلاق‌ترین فیلمسازان حال حاضر سینمای ایران هستند. مرور کارنامه آنها در سینمای کوتاه و بلند نشان می‌دهد دست گذاشتن روی سوزهای بکر و خلاقانه، به علاوه پرداختن متفاوت و همچنین وفادار ماندن به زمینه‌ها و بهره‌گیری از مؤلفه‌های ژنریک و بروز خصلت‌های بومی منطقه آذربایجان، باعث شده بسیاری از منتقدان و مخاطبان سینمای ایران نسبت به هر ساخته تازه‌ای سوز آنها کنجکاو باشند.

سینمای ایران مدت‌هاست در چنبره قواعد، ساختارها و ژانرهایی ثابت و کلیشه‌ای متوقف شده و نوسان‌های مدام اقتصادی و گران شدن فرآیند تولید فیلم، ساخت آثار متفاوت و خارج از بدنه جریان اصلی را بیش از پیش دشوار کرده است. اگر در دهه‌های گذشته سینمای متفکر ایران به واسطه وجود کارگردان‌هایی از نسل‌های مختلف، از عباس کیارستمی گرفته تا شهرام مکرری، دارای رویکردهای خلاقانه و حاوی پیشنهادهای بیانی و لحنی تازه بود، امروز این روند اگر متوقف نباشد، با اکندی بسیاری مواجه شده است. حالا دیگر باید بازی‌های فرمی و ساختارهای تازه را تنها در سینمای کوتاه جست‌وجو کرد؛ مدیومی که توانسته در سال‌های اخیر بیش از سینمای بلند، مرزهای جشنواره‌های مطرح جهانی را درنوردد و حرف‌های بسیاری برای گفتن داشته باشد.

برادران ارک، سال‌هاست در سینمای ایران به چهره‌هایی شناخته شده بدل شده‌اند. بهره‌گیری از فضای بومی و قصه‌های کهن منطقه آذربایجان، اتکا به المان‌های ژنریک و استفاده از شیوه‌های تصویری با اضمای شخصی، باعث شد «پوست» اولین فیلم سینمایی بلند بهمن و بهرام ارک تا حد زیادی از جانب منتقدان و کارشناسان دیده شود و مورد تحسین قرار بگیرد.

پیش‌تر نیز این دو فیلمساز با کارگردانی فیلم کوتاه «حیوان» توجه بسیاری را برانگیخته بودند؛ اثری که موضوعیت، سوز و نوع پرداخت روایی آن کاملاً با مدیوم سینمای کوتاه آدآینه شده بود و علاوه بر دریافت جایزه‌های جشنواره‌های داخلی، توانست در فستیوال‌های بین‌المللی نیز با استقبال مواجه شود و جایزه دوم بخش مهم سه فونداسیون جشنواره فیلم کن را دریافت کند. «خداحافظ آشغال» تازه‌ترین ساخته برادران ارک و در ادامه «پوست» ساخته پیشین آنها، در گونه سینمایی بلند است و نشان از تثبیت نوعی سلیقه روایی و بصری دارد.

«تایبست»

ساخته تازه هادی نورزی از جمله مهم‌ترین فیلم‌های جشنواره چهل و دوم است؛ اثری که توجه به جزئیات و در نظر گرفتن ظرافت‌های پرشمار در متن و اجرا، تماشای آن را به تجربه‌ای دلنشین برای مخاطب تبدیل کرده است. پرداختن به شخصیت‌های متفاوت و دارای زمینه‌هایی از مشکلات جسمی و ذهنی، در سینمای ایران نمود چندان برجسته‌ای ندارد، بجز چند نمونه محدود که آن هم عموماً با نگاهی همدلی برانگیز سرراغ شخصیت‌های اینچینی رفته است.

موقعیت محوری «تایبست» در ارتباط با زنی مبتلا به سندروم داون شکل گرفته و ایده روایی آن در بستری عاشقانه و معمایی گسترش یافته است؛ اثری که با تلفیق گونه‌های مختلف سینمایی و ارجاع به فیلم‌های مهم ژنریک در تاریخ سینما، بنیان‌های روایی و بصری چشمگیری را خلق می‌کند. فیلمی که با بهره‌گیری از قصه‌ای عاشقانه و متکی بر شخصیت‌های نامتجانس، تماشاگرانی با سلیاق گوناگون را به قالب انداخته است و با رویکردی کلاسیک و قصه‌محور، ارزش‌های بیانی ایزه‌های تصویری را بسط و گسترش می‌دهد.

«تایبست» به سبب زمینه‌های پررنگ روایی و همین‌طور مقوله تلفیق ژنریک، می‌تواند امکانی برای گسترش بیشتر در قالب فیلم بلند سینمایی داشته باشد و تماشاگر را در نوعی ماجراجویی پرآمده از دل تاریخ شریک کند.